

Р Е Ш Е Н И Е

№ 228

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 октомври 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осемнадесети септември през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №223 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Митница Столична чрез процесуален представител ю.к. Б.С.*** против част от решение №286 от 29.05.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №60 по описа на съда за 2013 г., в която е отменено наказателно постановление №1772/2011 г. от 30.03.2012 г. на Началник на Митница Столична издадено срещу К.М.А. ***, в частта, с която за нарушение и на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция в обжалваната му част е незаконосъобразно. Навежда доводи за неправилност на изводите на първата съдебна инстанция, довело до неправилно приложение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция в обжалваната му част и по същество да потвърди процесното НП в отменената му част. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от ю.к. С***, който от негово име поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, К.М.А.*** пред съда не се явява, представлява се от адв. П***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предвид правилност и законосъобразност на решението на първата съдебна инстанция предлага същото да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, въз основа на

фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Решението на първата съдебна инстанция е валидно. Правният спор е местно подсъден на Районен съд – Перник. Обжалваното решение е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН, в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Вследствие на извършената проверка касационният съд намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

За да постанови атакуваното решение Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно, че на 22.06.2011 г. в гр. Перник, при извършено в присъствието на К.М.*** от служители на ОД на МВР – Перник претърсване на жилище в гр. Перник, обитавано от К.М.***, открили и извели от апартамента 3 (три) броя кутии цигари и един брой разпечатана кутия с 3 къса цигари в кутията, без кутиите да са облепени със задължителен акцизен бандерол на МФ. М.*** заявил, че цигарите са за лична консумация. Образуваното досъдебно производство срещу виновно лице, в частта отнасяща се до държане на 4 (четири) броя кутии цигари без задължителен акцизен бандерол на МФ на РБ – престъпление по чл. 234, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), с постановление на прокурор от Районна прокуратура – Перник е прекратено поради „липса на доказателства относно авторството на деянието“, както и поради преценка за маловажност, поради което и не осъществяващо състав на престъпление, на деянието. Препис от постановлението за частично прекратяване на наказателното производство е изпратен на Директора на ОД на МВР – Перник и на Началник Митница Столична. На 30.03.2012 г. след проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН Началникът на Митница Столична издава процесното НП, с което лицето, посочено за нарушител е административно наказано.

Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и че актовете обективирали го са издадени от компетентни органи и при съобразяване с изискванията на закона. При разглеждане на спора в неговото същество, вмененото на А.*** административно нарушение е прието за безспорно установено и доказано, като съответно на събрания по делото доказателствен материал, както и за извършено, виновно от лицето посочено за нарушител, предвид което е направено заключение, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на А.*** за нарушение по чл. 123, ал. 1 от ЗАДС. Въпреки този си извод обаче решаващият състав на Районен съд – Перник е постановил, че в административнонаказателното производство е приложен неправилен материалния закон с отказа на нарушението да се квалифицира като маловажно, както от актосъставителя по реда на чл. 126б от ЗАДС, така и от административнонаказващия орган (АНО) по реда на чл. 28 от ЗАНН, тъй като предпоставки за това са били налице. На основание

тези си изводи районният съд е отменил процесното НП в частта във връзка с ангажираната административнонаказателна отговорност.

Позицията на първата съдебна инстанция се споделя от касационният съд, като мотивите за това са следните:

Правилна е преценката на решаващия съдебен състав за неправилно приложен материалния закон, предвид отказа в административнонаказателното производство да се приложи закон за маловажно нарушение. Независимо, че в НП административнонаказващият орган е изложил мотиви защо не приема процесното нарушение за маловажно, правилно и съответно на обстоятелствата и фактите във връзка с процесния случай районният съд е приел, че са били налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат, съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, от Наказателния кодекс (НК). Съгласно чл. 9, ал. 2 от НК не е престъпно (в случая не е административно нарушение) деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление (административно нарушение) поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Легалното определение на понятието маловажност се съдържа в нормата на чл. 93, т. 9 от (НК) – „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление (административно нарушение) с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай на наличие на сочените признаци – липса или наличие на незначителни последици или други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. В случая законодателят, с въздигането в нарушение, наказуемо по административен ред на държането на акцизни стоки без бандерол на МФ на РБ, е кодифицирал деянието, като такова с определена степен на обществена опасност, отразена във вида, размера, минимума и границите на относимото и приложимо наказание. Към датата на извършване и установяване на процесното нарушение всеки конкретен случай е следвало да се преценява на база на установените факти и обстоятелства, като размерът на неплатения акциз е една от предпоставките за преценка заедно със степен на обществена опасност, качество на нарушителя, вид, количество и стойност на стоките – предмет на нарушението. Към датата на извършване на нарушението и неговото установяване действащ е бил ЗАДС в редакцията му от ДВ бр. 35 от 03.05.2011 г. Към този момент ал. 2 на специалния чл. 126б от ЗАДС, регламентираща кои са маловажните случаи по ал. 1 на с. чл. посредством въвеждане на единствен критерий за маловажност – двойният размер на акциза на стоките – предмет на нарушението да не надвишава 50 лв., не съществува. Но преценката на районния съд за маловажност на нарушението, обоснована и със стойността на дължимия и неплатен акциз, е съответна на последвалото законодателно уреждане на критерия за маловажност. Тезата в жалбата за високата обществена опасност на нарушения от този вид, закрепена чрез предвиден минимален размер на санкцията даже и в случаи на незначителна стойност на дължимия акциз не се споделя от настоящия съд. Извършеното деяние, макар и

формално да осъществява признаците на нарушение по чл. 126 от ЗАДС, предвид своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност. Законодателят безспорно е отчел характера и спецификата на извършваните нарушения на чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, включвайки ги в изключението на чл. 126б от ЗАДС, като е предвидил възможни случаи на маловажни нарушения и на чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, въпреки липсата на прецизиране на критерия за маловажност към момента на извършване на процесното нарушение.

За пълнота на решението ще се отбележи, че административнонаказващият орган не е извършил в пълнота необходимата проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН (независимо от посочването в НП) във връзка с чл. 54, предл. 2 от ЗАНН касателно заключенията на прокуратурата за липса на доказателства за авторството на деянието, посочено като едно от основанията за прекратяване на наказателното производство в едната му част. Уведомяването на Началника на Митница Столична за прекратеното досъдебно производство не влече след себе си автоматично ангажиране на административнонаказателна отговорност, особено предвид заключенията на районния прокурор.

На основание горните мотиви касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник в атакуваната му част като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №286 от 29.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №60 по описа на съда за 2013 г., в частта, с която е отменено наказателно постановление №1772 от 30.03.2012 г. на Началник на Митница Столична издадено срещу К.М.А. *** в частта, с която за нарушение и на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/